

عنوان مقاله:

توانایی جنس های قارچ مایکوریزا آریسکولار و اندوفیت برای بهبود تحمل به شوری در نخود (*Cicer arietinum*.)
(L)

محل انتشار:

فصلنامه تنش های محیطی در علوم زراعی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آرمین اسکوئیان - دانشجوی دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه آگروتکنولوژی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

احمد نظامی - استاد گروه آگروتکنولوژی دانشگاه فردوسی مشهد، فیزیولوژی گیاهان زراعی، مشهد

محمد کافی - استاد گروه آگروتکنولوژی دانشگاه فردوسی مشهد، فیزیولوژی گیاهان زراعی، مشهد

عبدالرضا باقری - استاد گروه بیوتکنولوژی و به نژادی گیاهان زراعی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

امیر لکزیان - استاد گروه خاک شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

خلاصه مقاله:

شرایط نامطلوب محیطی نظیر تنش های غیر زیستی، تولید محصولات زراعی را تحت تاثیر قرار داده و در این میان تنش شوری از مهم ترین عواملی است که سبب کاهش عملکرد محصول در مناطق خشک و نیمه خشک می شود. به منظور بهبود تحمل به شوری در نخود با استفاده از گونه های قارچ میکوریزا، در سال ۱۳۹۵ آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با سه تکرار در شرایط گلخانه در دانشگاه فردوسی مشهد اجرا شد. تیمارهای تنش شوری شامل چهار سطح (۰.۵ (آب معمولی)، ۳، ۶ و ۹ دسی زیمنس بر متر) و گونه های مایکوریزا در سه سطح (توده بومی، *Piriformospora indica* به عنوان اندوفیت (شبه مایکوریزا) و *Gigaspora margarita*) بودند. نتایج نشان داد که شوری موجب کاهش صفاتی چون تعداد شاخه فرعی، وزن خشک بوته، ارتفاع بوته، تعداد برگ، محتوای نسبی آب برگ، شاخص پایداری غشاء، هدایت روزنه ای، شاخص سبزیگی، حجم ریشه، طول ریشه، وزن خشک ریشه و درصد کلنیزاسیون شد. در میان گونه های مایکوریزا، گونه *Piriformospora indica* نسبت به سایر گونه ها تاثیر بیشتری بر ویژگی های مورد ارزیابی داشت. به طوری که کاربرد قارچ *Piriformospora indica* موجب افزایش ارتفاع بوته به میزان ۷/۱۲ درصد نسبت به توده بومی گردید. میزان افزایش وزن خشک اندام هوایی در سطوح شاهد، سه، شش و ۹ دسی زیمنس بر متر شوری در تیمار کاربرد قارچ *Piriformospora indica* نسبت به تیمار توده بومی به ترتیب ۱۹.۶، ۲۹.۹، ۲۶.۱ و ۲۴.۴ درصد و نسبت به کاربرد قارچ *Gigaspora margarita* به ترتیب ۶۶.۸، ۵۸.۸، ۸۷.۵ و ۶۹.۳ درصد بود. تیمار شاهد به همراه مصرف شبه مایکوریزا گونه *Piriformospora indica* بیشترین میزان کلنیزاسیون را (۵۴.۷ درصد) به خود اختصاص داد. به طور کلی استفاده از گونه های مایکوریزا موجب کاهش اثرات منفی تنش شوری شد که در این میان گونه *Piriformospora indica* و سپس توده بومی واکنش بهتری نشان دادند.

کلمات کلیدی:

: پایداری غشاء، درصد همزیستی، ریشه، هدایت روزنه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431248>

